

uredilo, da bi vsi naši pomočniki naj polagali mojstrske izpite v Soboti, ker so stroški na ta način res minimalni. To naj sfoširajo naši obrtniki, če že hočejo nastopati s predavanji v prid rokodelskih pomočnikov. — V tukajšnji bolnici je umrlo v septembru in oktobru 16 oseb, med njimi deset moških oseb in šest ženskih. Vsem pokojnikom želimo pokoj in mir!

Beltinci. 26. oktobra se je vršil pri nas plemski sejem, ki je zelo dobro uspel. Za sposobne je bilo priznanih 38 bikov, prodanih pa je bilo 16. Cena živine se je gibala od 5—6.75 Din za kg žive teže. Kakovost prignane živine je bila res prvovrstna in ni zaostajala za privoženimi bikji iz inozemstva.

Otrck podlegel opeklina. V Gornjih Slavečih na Goričkem je podlegel 16 mesečni Francek pri delavki Gom-

Zakaj je perilo na desni bolj belo?

Ker je perica za perilo na desni rabila boljše milo. Terpentinovo milo Zlatorog daje obilno gosto in belo peno, ki raztopi in izvleče iz tkanine vsako umazanijo. Z malo ročnega dela postane perilo kot da je novo, snežno belo in duhteče.

Zlatorogovo TERPENTINOVO MILO

bač Tereziji opeklina, ker si je polil po sebi skledo vrelega močnika.

DRUŠTVENE VESTI

Občni zbor Prosvetne zveze.

Vršil se je v Mariboru v četrtek, 7. novembra, pod vodstvom predsednika **dr. Hohnječa**, ki je v uvodnem nagovoru poudarjal med drugim naslednje:

»Storimo dva pogleda: nazaj in naprej. Ko gledamo nazaj, se nam ustavi pogled ob 17. februarju 1933, ki je za našo narodno prosveto pravec atar (črni dan), pretejen od njenih nasprotnikov. Naša prosveta ima svoje nasprotnike ne samo med Nemci, Madžari in Italijani, marveč tudi med sinovi našega naroda. In vprav ti so ji napisali smrtno obsodbo ter so jo, ker so imeli državno oblast v svojih rokah, tudi takoj izvršili. Pred stoletji je turška sablja izvrševala med našim narodom krvavo sekanje glav, v zimi 1933 pa so se razsekale prevažne osnovne celice našega ljudskega kulturnega organizma. Slovenski narodni organizem je zajedal pod tem protikulturnim činom, ki je zadel ves narod.

Politične persekucije (preganjanja), ki so se vršile pod prejšnjimi režimi neslavnega spomina (oprostite ta premili izraz, ostrejši bi bil na mestu), so zadele, in sicer občutno zadele posameznike, ta udarac pa je pogodil narodovo dušo. Njeno vroče hrepenenje po pristni narodni prosveti, ki naj da naši zemlji pravo kulturno podobo, je bilo namah oropano najboljših in najrazširjenjših sredstev, s katerimi se je prej tako dobrodejno udeleževalo v splošno narodovo korist. Povse kulturno je bilo naše delo, ne pa politično, kakor so nas oklevetali naši protivniki. Nje pa je res vodil zgolj politični nagib, vznikel iz sebičnosti: ubiti in razbiti so hoteli našo prosveto, da bi na njenih razvalinah zgradili svojo strankarsko politično stavbo. S tem brutalnim protikulturnim dejanjem so se postavili v isto vrsto z onimi, ki zatirajo po tujih državah prosveto slovenske narodne manjšine. Da so hoteli napoboljšivo ostati v tej vrsti, dokazuje dejstvo, da je bil naš predlog za ustanovitev nove Prosvetne zveze 18. junija 1935 odbit.

S tem so naši protivniki dokazali, da ne znajo iz zvezd čitat budočnosti, ko so vendar njihove zvezde že ugašale. Ugasnile pa so definitivno v letošnji kresni noči. Na dan rojstva sv. Ivana Krstitelja (24. junija) je bila

porojena sedanja vlada, ki je v resnici vlada narodnega zaupanja in ki si je postavila veliko nalogo: konsolidacijo (ureditev, učvrstitev) notranjih razmer v državi. Predpogoj za tako ureditev je odstranitev glavnih krivic, storjenih pod prejšnjimi režimi. Med največjimi krivicami je brez dvoma razpust Prosvetne zveze. Zato je sedanji notranji minister g. dr. Anton Korošec z odločbo dne 15. julija zopet vzpostavil Prosvetni zvezi v Mariboru in v Ljubljani z vsemi včlanjenimi društvi.

Pogled naprej! Naša narodna prosveta je zopet svobodna. Kamen je od groba odvaljen, pečati so počili. Ko smo zopet začeli delati, se zavedamo velikosti naloge, ki nam je stavljena. Svobodni smo. Osvoboditi pa tudi moramo ljudsko prosveto, v kolikor je pod diktatorskimi režimi bližnje preteklosti prišla v suženjstvo lažnjivega svobodomiselnosti in naprednjakarstva, verske mlačnosti in brezbrčnosti ali protivernega in brezbožnega marksizma. Duša našega ljudstva ne sme biti sužnja praznim frazam, strupenim lažem, škodljivim zmotam in usodnim zablodam. To osvobodilno akcijo moramo voditi z vsjo pozornostjo, v nemo in vztrajnostjo zlasti med našo mladino, ki je, odkrito to priznamo, v nevarnosti. Rešiti jo more edino resnica, cela Kristusova resnica. Kjer ta ne vlada, tam mladina propada.

Izkustvo zadnjega časa kaže, kako pripravljiva liberalizem kot vzgojitelj mladine pot ko-

Svetovalci abesinskega cesarja.

V splošnem so razširjena napačna mnenja, da ima abesinski cesar bogznanj koliko evropskih svetovalcev ob strani. Do pred kratkim je imel negus 4 inozemske svetovalce. Dva od teh sta že zapustila abes. prestolico Addis Abebo. Eden je bil švedski general Virgin, ki je preustrojil abesinsko vojsko, a je koj po izbruhu sedanjih sovražnosti zapustil Abesinijo. Drugi je bil Anglež Frank Halput, ki je ostavil abesinski dvor letos majnika. Danes se cesar obrača še do dveh svetovalcev, ki pa nista Abesinca. Eden je Amerikanec Colson, ki vodi pogajanja za na-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Po preteku dveh dni za eno strašno nočjo na ravni ob jezeru je odprl Lavison oči na toplem ležišču pod streho človeškega bivališča. Franc je ležal blizu njega in ostro sopal . . .

Parkrat si je potegnil krepko preko čela, predno je bil siguren, da ne sanja, da je istinito pri ljudeh in ne več zunaj v pošastni severni zimi.

Skozi vrata so vstopili bradati belokožci, ga smehljuje pozdravljali in mu nudili gorkih okrepčil.

Kmalu je zvedel, da je pod krovom trojice traperjev, ki prezimujejo ob jezeru in nastavlajo pasti.

Dobri lovci so mu tudi razodeli, da se imata oba s tovarišem zahvaliti za rešitev ne njim traperjem, ampak njihovim psom.

V oni nedopovedljivo mrzli noči je trojica

18

traperjev trdo spala in je zadnji čisto slučajno pozabil upihnuti leščerbo. Psi, ki so se bili v noči stiščali pod streho, so zagnali naenkrat vsi silovit lajež. Traperji so se prebudili in metali polena v razgrajajoče, da bi jih umirili. Nič ni pomagalo, psi so lajali, cvilili in hoteli po sili skozi duri. Najmočnejšemu psu je uspelo, da je z vso močjo odpahnil zamrznjena vrata in celo krdelo tovarišev se je zakadilo za njim ven in na prosto. Hudo so lajali nekaj časa v noč ob obrežju jezera, nato so pa naenkrat utihnili, kakor bi odrezal.

Takole obnašanje dobro izvežbanih psom se je zdelo lovčemu čudno. Nekaj posebnega je moralo pse tako vznemiriti, da so zdijali ven v najmrzlejšo noč.

Traperji so se oblekli, se oborožili in sledili psom, ki so vsi stali na bližnji vzboklini in zrl molče nekam v daljavo. Tudi možje so postali na gričku in skušali prodreti z očmi v temo. Nekaj čudnega, temnega se je plazilo k njim po snegu. Šele na poziv lovcev so obkrožili psi ono plazeče se čudo, ne da bi bili dali kak glas od sebe.

munizmu. Iz gnezd liberalnih roditeljev in vzgojiteljev vzletijo mladiči kaj radi pod zastavo komunizma, ki ruši vero, cerkev, družbo in državo. Mimo takih pojavov ne more iti prijatelj naroda brezbržnih oči in hladnega srca. Inkriminirati (obdolževati, obtoževati) ne hasne, oblast klicati na pomoč ne kaže, delati velja. Zato pa slove naš sklep: katoliška prosvetna akcija! Na evharističnem kongresu v Ljubljani sem v svojem govoru omenil, da prezident čehoslovaške države g. Masaryk ne najde zdravila za sedanje razmere v človeški družbi drugod ko v jezuitstvu, v Jezusovih naukih, v njih globoko življenjski obliki. Naš program je: totalno (popolno), integralno (celotno) jezuitstvo. Kristus — Bog in človek, naš najvišji učitelj in posvetitelj, bodi središče naše prosvete! Tako, le tako bomo rešili mladino in narod. Takšna prosveta je resnično rodoljubna in eminentno državotvorna.

Po govoru, ki je bil sprejet z velikim odobravanjem, je občni zbor na predlog predsednika sklenil odposlati naslednja dva brzojava:

Njegovemu Visočanstvu

knezu-namestniku Pavlu

Beograd.

Občni zbor Prosvetne zveze v Mariboru si usoja sporočiti Vašemu Visočanstvu kot visokemu pokrovitelju narodne prosvete izraz iskrene hvaležnosti z izjavo globoke vdčnosti in zvestobe Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II. in visokemu kraljevemu domu.

Predsednik dr. Josip Hohnjec.

Gospodu ministru

dr. Anton Korošcu, Beograd.

Prosvetna zveza v Mariboru pozdravlja z občnega zbora svojega častnega predsednika in restavratorja naše narodne prosvete z izrazom hvaležnosti in vdčnosti.

Predsednik dr. Hohnjec.

Nato so občni zbor pozdravili g. podžupan Franjo Zebot, v imenu mariborske občine, v imenu prevz. g. knezoškofa g. stolni dekan

dr. Cukala in g. Vinko Zor v imenu Prosvetne zveze v Ljubljani. Poročilo, ki ga je podal Zvezin tajnik g. Sekolec, je ugotovilo, da se je zadnji dve leti fantovska mladina zbrala pod okriljem Katoliške akcije ter se tam versko in prosvetno udejstvovala. Fantom so bili namenjani 3 tritedenski, odnosno štirinajstredni tečaji in 45 enodnevnih dekanjskih in okrožnih tečajev, ki se jih je udeležilo okoli 3000 fantov. Fantovskih odsekov je 60. Večjih fantovskih taborov je bilo 15, ki se jih je udeležilo 17.000 fantov. Razen fantovski organizaciji je Zveza posvetila svojo skrb poljudnemu poučnemu čitvu ter v to svrhu izdajala Prosvetne knjižice. Poslednja razprava o važnem predmetu »Cerkev, mati narodov«. Prvi zvezek nove serije, ki razpravlja o Slomškemu, je že pripravljen za tisk. Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal g. Maležič, je razvidno, da znašajo aktivna nad 49.000 Din, ravno toliko pasiva, za nabavo knjig Prosvetne knjižnice v Mariboru je bilo izdano 48.739 Din. Pri volitvah je bil soglasno in z odobravanjem izvoljen za predsednika dr. Hohnjec; v odbor: dr. Jeraj, inž. Muri, Jos. Stabej, dr. Meško, dr. Sušnik, prof. Sekolec, Maležič, Geratič; za namestnike: dekan Gomilšek, ravnatelj Hrastelj, Alojzij Juranovič, prof. Rihter, prof. Prijatelj, prof. Kovačič (Celje), vikar Munda (Ljutomer).

Sprejeti so bili ti-le predlogi:

Dr. Hohnjec je postavil ta predlog: Katoliška prosveta, ki časti v velikem narodnem buditelju in prosvetitelju škofu Slomškemu svojega ustanovitelja in visokega vzornika, smatra za največjo srečo, da bi imela v Slomškemu svojega varuha in priporočnika v nebesih. Zato priporoča občni zbor Prosv. zveze vsem včlanjenim društvom, da smatrajo za svojo posebno dolžnost pomagati pri pripravi za beatifikacijo škofa Slomškega. Da to dosežejo, naj sodelujejo, da se program »Slomškove družine« izvrši. V to svrhu naj članstvo prosvetnih organizacij opravlja javne in zasebne molitve, prireja ali se udeležuje izvenckrvenih slovesnosti, akademij, zborovanj, sprevodov in sploh izvršuje vsa priporočila in navodila društva »Slomš. družina«. Predlog je bil z navdušenjem sprejet.

Naslednji predlogi, ki so bili sprejeti, dolo-

čajo: »Naš Dom« postane tudi glasilo Prosv. zveze; uvede naj se v vse šole vsako leto Slomškova ura, v vsa društva Slomškov dan; vsa društva praznujejo kot društvena praznika praznik Kristusa Kralja in praznik sv. Cirila in Metoda; z naših odrov naj izgine odrski šund in naj se tudi predvajajo igre, ki morejo versko in нравno vzgajati.

Mirko Geratič je podal izčrpano poročilo o delovanju fantovskih odsekov in o programu bodočega dela. V odbor vodstva fantovskih odsekov Prosv. zveze so bili izvoljeni: dr. Jeraj, dr. Meško, inž. Muri, prof. Sekolec, Mirko Geratič. V okviru občnega zbora Prosv. zveze se je tudi vršil dvodnevni tečaj za propagando našega časopisa, ki se ga je udeležilo 40 fantov iz vseh delov naše škofije.

★

Št. Janž pri Dravogradu. Kakor drugod tako tudi pri nas se bolj redko oglašamo, ker nočemo vsega na veliki zvon obešati. Dne 27. oktobra po sv. maši smo imeli po dveh letih zopet občni zbor našega prosvetnega društva. Zbralo se je res lepo število mož, fantov in deklet tako, da smo napolnili zadnji prostorček prostornega lokala. Občni zbor je bil zelo živahen. Na občnem zboru smo se spomnili našega pokojnega ljubega vladarja kralja Aleksandra ter mu zaklicali trikratni »Slava mu!«. Našemu notranjemu ministru dr. Antonu Korošcu smo poslali najudanejšje pozdrave kot zahvalo obnove naših društev. Ker imamo blizu tekstilno tovarno, je tudi precej naših ljudi, ki pristopajo k društvu, da je res lepo. Na občnem zboru se je izvolil agilni odbor, ki bo gledal, da ne bo naše društvo zadnje v tej dolini. Ustanovili smo tudi pevski ter dramatični odsek.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Po dolgih bojih smo vendar prišli do prepotrebne ustanovitve Katoliškega prosvetnega društva. V teku zadnjega časa smo štirikrat z vsemi silami se borili za ustanovitev, a vse zaman. Neprijatelji krščanske prosvete so nam korak za korakom ugonabljali vsako pošteno delo. Da zdaj čim slovesneje proslavimo dan našega prosvetnega vstajenja, ki bo v nedeljo, 17. novembra, priredimo svečanost v cerkvi in izven nje. Ob šestih bo prva služba božja. Ob pol desetih slovesna sv. maša, ki jo bo v ta namen daroval

Vsi trije so bili mnjenja, da ne gre za žival, ker to bi bili psi že davno raztrgali.

Prepričati so se hoteli na lastne oči ter od blizu, kdo in kaj se skuša pripiaziti po snegu na vrh.

Pohiteli so navzdol čudni pošasti nasproti. Prav iz bližine so prepoznali s pomočjo rok in nog plazečega se človeka, ki je vlekel za seboj majhne ročne sani. Ko se nesrečneža dvignili se je zgrudil ter padel v nezavest, ne da bi bil spregovoril le eno samo besedico.

Odnegli so oba izčrpanca v kočo, ju odrgnili z snegom ter mrzlo vodo, ju počasi ogreli, jima ulili v usta žganja in ju zakopali pod kožuhe, pod katerimi si bosta sigurno opomogla oba, ker sicer bi ju že bila zmogla do smrti obča izčrpanost in onemoglost.

Lavison si je pomogel hitro na noge. Težave so bile z bolj slabotnim Nemcem, kateremu se je bila odprla rana na plečih in se je boril tedne in tedne, predno je še prebolel srečno pljučnico.

Dobrim gostiteljem je zaupal Amerikanec, kod sta hodila, kaj vse doživela in kje ravno ob

Medvedjem jezeru sta naletela na prav znatne podzemeljske zaloge zlata. Najdbo platina je skrbno zamolčal in jo hranil le zase in nemškega tovariša.

Malodane do pomladi sta se mudila rudarja pri traperjih ter jima pomagala pri nastavljanju pasti ter spravljanju kož. Sama tudi nista mogla na pot. Bila sta brez orožja in sploh brez vsega, kar potrebuje človek v Kanadi za potovanje.

Prisiljena sta bila, potrpeti tako dolgo, dokler niso naložili traperji zimskega kožuhovina stega blaga in se odpravili z njim na daljni trg v mesto Resolution ob velikem jezeru Sužnjev. Radevolje so vzeli seboj tudi gosta.

Lavison in Franc sta bila prepričana, da se jima bo ponudila v prvem nekoliko večjem kraju kakor je Resolution prilika, da se dokopljeta od tamkaj po veliki reki Sužnjev v mesto Smith, ki je bilo tudi izhodišče njune zadnje kanadske ekspedicije. V Smithu sta bila znana in tamkaj so bile že razne družbe, katerim bi lahko ponudila v zakup velikansko premoženje vredno najdbo platina.

kup abesinskih petrolejskih vrelcev, drugi je Švicar Auberson, ki sestavlja negusu poročila z bojišč v francoskem jeziku in jih odaja po radiju celemu svetu. Zadnji ima na cesarja in njegovo okolico največji vpliv.

Svetovalci abesinskega cesarja

so možje, ki so skoro vsi stari krog 70 let. V Abesiniji častijo starostno modrost ravno tako kakor na Japonskem in Grškem. Če je Abesinec na kaj ponosen, je na več tisoč letno preteklost svoje države. Abesinski dostojanstveniki radi naglašajo, da ima Etiopija ali Abesinija starejšo zgodovino nego stari rimsko svetovno cesarstvo.

ravnatelj Cirilove tiskarne g. Hrastelj. Ob dveh večernicah in skupen odhod z znano Petrško-Neuvirtovo godbo v uto bivšega novomašnika g. Horvata, kjer bodo poučni govori in turška opereta »Mlada Breda«. Za obed in okrepčilo je odbor vsesplošno oskrbel po najnižji ceni pri gostilničarju Kramberger Rado ob cerkvi. Somišljeniki, domačini in zavedni sosedje, bratsko vabljeni! — Pripravljali odbor.

Kapela pri Radencih. V nedeljo 17. nov. se vrši pri nas občni zbor našega prosvetnega društva. Zborovanje se začne ob 3. uri popoldne (po večernicah). Govori predsednik Prosv. zveze dr. Jos. Hohnjec. Vsi prijatelji prave prosvete povabljeni!

Sv. Urban pri Ptuj. Z odlokom kr. banske uprave v Ljubljani z dne 25. julija 1935 je ustanovljeno pevsko društvo »Sv. Urbana« pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Novoustanovljeno društvo je imelo ustanovni občni zbor dne 15. novembra 1935. Odbor je izvoljen iz samih cerkvenih pevcev pod predsedstvom pevovodje g. Margača. Društvo želim obilo sreče in napredka. Dosedaj šteje društvo 24 rednih in 12 podpornih članov. Odbor vabi vse ljubitelje lepega petja, da pristopajo k društvu kot redni člani, to je pevci ali pa kot podporni člani, ker se bo s sklepom odbora vsakemu članu v slučaju smrti nagrobnička zapela zastoj. Društvo priredi 17. novembra svoj prvi pevski koncert, na katerega vabi odbor vse ljubitelje lepe slovenske pesmi. Na sporedu sta Vodopivčevi spevoigrji Snubači in Rožmarin, in pesmi Schwabova Zlata kanglica, mešan zbor in Försterjeva Planinska, moški zbor. Ob priliki prireditve pevskega koncerta, ki ga priredi pevsko društvo, se vrši najprej občni zbor zopet ustanovljenega gospodarskega bralnega društva. Vabijo se vsi odborniki in člani, da se občnega zbora gotovo udeležijo.

Rogoznica pri Ptuj. Pevski zbor iz Št. Vida pri Ptuj, ki je že dvakrat z velikim uspehom uprizoril v domačem Slomškovem domu spevoigro »Darinka«, pride v nedeljo, 17. novembra tudi k nam, da še nam pokaže svojo lepo igro. Sprejmemo ga z veseljem! Igra se bo začela ob pol štirih popoldne v dvorani g. Bračiča na Rogoznici. Na sporedu so tudi krasne narodne pesmi. Prijatelji lepega petja, pridite!

Sv. Križ pri Ljutomeru. V nedeljo, 17. novembra bo redni občni zbor Bralnega društva v Slomškovi dvorani takoj po večernicah. — Fantje, udeležite se občnega zbora v čim večjem številu in pristopite, kateri še niste člani! Bog živi!

Šmarje pri Jelšah. V prosvetnem oziru ne držimo križem rok. To bo pokazala prireditev našega Prosvetnega društva, ki pripravlja za nedeljo, 17. novembra lepo in pretresljivo igro »Bela ciganka«. Snov je zajeta iz življenja 17. stoletja: 20-letno dekle, bela ciganka, ki so jo kot pelletno deklico ukradli cigani, išče svojo mater. Zlobni grajski pohotnež in morilec obdolži po krivem ciganko umora in čarovnije. Obsodijo jo na smrt na grmadi. Toda Bog, ki ščiti nedolžne, jo po trpljenju v ječi reši in pripelje k njeni še živi materi. Pretresljiva zgodba sirote ciganke bo vsakogar pretresla v dno duše. Na svidenje torej v nedeljo po večernicah v Katoliškem domu!

Ali si že obnovil naročnino?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukaj je bil pokopan ob obilni udeležbi 9. oktobra naš skrbni oče Gabrijel Bolnar v 66. letu svoje starosti. Gosp. župnik je spregovoril ganljive besede ob odprtem grobu. Domači pevski zbor je zapel prelepe žalostinke. Rajnemu naj sveti večna luč! Ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Marjeta niže Ptuj. Umrl je pretekli četrtek ponoči ugleden naš pristaš Prelog. Bil je 19 let dober župan svoji občini Mala vas in celo dobo tudi šolski odbornik. Svoje življenjsko delo je v 76. letu svoje starosti srečno končal. Zapušča urejen dom svojemu sinu Martinu, druga dva sinova pa imata ugledne položaje in sicer eden kot aktivni oficir v naši

armadi, drugi pa kot posestnik in zadružni organizator v Zagajcih. Blag mu spomin!

Sv. Miklavž nad Laškimi. V nedeljo 3. nov. je po kratki mučni bolezni v 70. letu starosti umrl dolgoletni naročnik »Slov. Gospodarja« Jožef Pavčnik, posestnik v Ložah. Rajnik je bil več let načelnik krajnega šolskega sveta in cerkveni ključar. Za sebe zelo varčen, za sosede in znanke gostoljuben, za cerkev in dobrodelne cerkvene ustanove je imel odprta roko in srce, že prej v življenju, pa tudi še posebno sedaj ob smrti v svoji oporoki. Čez petdeset let je bil kmetni birmanski boter. Pogreba dne 5. nov. se je udeležilo toliko ljudi kakor na kakšen večji praznik. Sorodnikom

1 Glavobol?
Za **1 DINAR**

Aspirin-tableta, pa preneha bolečina. Kot zaščito pred ponaredbami nosi vsaka tableta Aspirina utisnjen Bayerjev križ.

ASPIRIN

Oglaš. in registr. pod št. 34. 1122 od 19. VIII. 1935.

Tropične bolezni
(vsled hude vročine) grozno razsajajo med italijansko vojsko v vzhodni Afriki. V Port Said (pri vходу v Rdeče morje) sta pripluli 5. nov. dve špitalski ladji s 6000 obolelimi vojaki iz ital. kolonije Eritreja. Bolniki so pripovedovali, da se tropične bolezni tako širijo, da morajo nekateri dele fronte nadomestiti s čisto svežimi rezervami iz Italije.

Italijanske čete v vzhodni Afriki
porabijo v enem tednu 3.500.000 kg razne hrane in 2.000.000 kg krme za živino. Prevoz živil iz domovine v vzhodnoafriška pristanišča je primeroma lahek. Prave težave se začnejo šele v Afriki, ko je tre-

Pod streho traperjev storjeni sklep ter načrt jima je uspel. Brez posebnih težkoč in ovir sta bila na spomlad v Smithu, kjer so potrdili, da vsebuje kos rude, katerega je prinesel v žepu Amerikanec, toliko dragocenga platina, da bi se pridobivanje z modernimi pripomočki izdatno izplačalo. V Smithu so jima tudi verjeli, da sta onadva srečna najditelja in da tudi vesta za kraj, kjer se skriva platin med skalovjem. Iz Smitha sta stopila v telefonsko zvezo z mestom Wimepeg, odkoder so poslali letalo z inženjérji, ki bi naj ugotovili, kje je platin in kako vrednost da predstavlja.

Vest o bogati najdbi platina se je razletela po vsej Kanadi in radi tega se tudi ni bilo čuditi, da je pribrenčalo z izredno naglico večje letalo v Smith, kjer so stopili strokovnjaki in zastopniki bogate rudniške družbe v stik z najditeljema. V Smithu je bila med družbo in prijateljema podpisana pogodba za par milijonov dolarjev in povrh še za vsacega dosmrtna renta v iznosu 40.000 dolarjev letno. Pogodba stopi takoj v veljavo, kakor hitro prinese ekspedicija potrdilo, da je platin vsebujoče skalovje istina.

Vodji raziskovalne odprave sta narisala ter opisala najditelja kraj najzlahtnejše rude s toliko natančnostjo, da ga ni bilo zgrešiti. Letalo se je dvignilo na dolgo pot brez Lavisona ter Gruberja, ki sta čakala na potrdilo raziskovalcev v Smithu.

Ekspedicija v pokrajini v smeri proti Medvedjemu jezeru je včas lepi kanadski spomladi uspela, se vrnila in prinesla potrdilo, da povest o bajnem zakladu ni bajka, ampak istina, ki se bo dala z modernimi napravami ter pripomočki dobičkanosno izrabiti.

Pogodba med srečnima odkriteljema in rudarsko družbo v Wimepegu je postala pravo-močna in milijonarska najdnina je bila Amerikancu in Nemcu vsak čas na razpolago.

Vsak novopečeni milijonar bi se bil v Smithu poslužil letala in odrčal v Wimepeg, da se okoristi z denarjem in se navžije velikomestnega življenja.

Naša dva znanca pa se nista hotela takoj kopati v valovih navdušnosti, ampak sta se nameravala poprej navžiti v vsem miru in brez posebnih naporov lepot in kanadskih zanimivosti

iskreno sožalje, rajnkemu pa bodo Bog plačnik za vsa dobra dela.

Pismo po smrti. Odhite! s' ljubi Andrejček Zrim, v 14. letu mladosti za Gvidonom Fontgalandskim. Poprej si se še poslovil od kipa One, ki si jo tako otroško častil, in od Njega v presv. Evharistiji, ki si ga tako otroško ljubil. Nad eno uro si namreč preklečal tistega dne po polnoči v molitvi v kapelici dijaškega doma »Martinišče« v Murski Soboti, četrte ure nato, ob ¼4. zjutraj pa je Tvoja duša kot beli golob že plavala in hitela v nebeske višave, da se pridruži nebeskim krilatcem. Mudilo se Ti je! Rad bi že namreč brž videl, kako častijo Kraljico rožnicensko v nebesih, rad bi že klečal

pred prestolom Kralja Kristusa, rad bi obhajal Vseh svetih dan že med svetniki. Lani si ob tem času še krasil in gledal grobove, letos bodo drugi Tvojega!... Pripravljen si bil na vse to, slišal si najbrž nebeski poziv, ker si nekateri stvari že naprej določil. Meni kot nekdanjemu katehetu si celo še nekaj dni pred smrtjo v barvah napravil za spomin si ko svoje ljubljene nebeske Gospe. Ona s svojim Sinom je sedaj Tvoje plačilo. Hotel sem biti med spremljevalci v Tvoji mrtvaški procesiji tudi telesno, a ni bilo mogoče, toda v duhu sem bil navzoč. Andrejček, prosim tam gori, da se vidi mo nekoč veselo! — Anton Rataj, kaplan in katehet v Gornji Lendavi.

službi v Bosni, z gđco Aniko Kegl. Obilo sreče!

Socka. Kaj dela šmarnica. Dne 30. okt. zvečer proti polnoči se je zgodil v Trnovljah pri Socki nad vse žalosten uboj. Fantje med njimi tudi vojak na dopustu Ivan Dolar so šli od obrezovanja repe in korenja in si lepo prepevali. Med potoma je nameraval vojak Dolar poklicati svojega brata Jožeta, o katerem je mislil, da je v bližini pri posestniku Mihi Senegačniku v Trnovljah št. 6, a ga v ravnici ni bilo. Ko pripojejo fantje pred hišo, stopi pred nje gospodarjev svak 20-letni Miha Senič v vinjenem stanju in pokliče vsakega po domače. Ko pride do vojaka Ivana Dolarja, mu pravi: Ti si pa Izlačekov (po domače) Ivan, potegne iz za hrbta nož in ga zabode bliskoma nesrečnemu Ivanu za vrat, kjer mu je ranil odvodnico in pljuča. Ivan je padel takoj mrtev na tla. Tovariš Matko Trnošek ga hoče še pogledati, kaj se je zgodilo. Tedaj prihitijo pijani Miha Senič v drugič z nožem in hoče pahniti še tega, a ta se mu je bliskoma umaknil in zbežal. Potem so vzeli drugi fantje pijancu nož in odnesli zaklanega vojaka Ivana Dolarja. Drugo jutro je prišlo orožništvo. Storiteli jih je mirno počakal.

Ložno blizu Rogatca. Ker je bilo pred zahvalno nedeljo dne 27. oktobra celi teden deževno vreme in so isti dan blatna pota mnoge romarje odvrnila od romanja k tej zahvali, zato se tem potom daje naznanje sledeče: Mesto iste zahvalne nedelje se bo obhajala še ena, in sicer 3. nedeljo po Vseh svetih t. j. 17. nov., to pa pod pogojem, da bo 3 dni poprej in tudi isto nedeljo lepo vreme. Tako se je tudi ob prvi zahvali v Loženski cerkvi povedalo.

Artiče. Prostovoljna gasilska četa Bukošek je priredila v Brežicah dne 3. novembra v prostorih g. Grobušek prvo tamburaško tekmo, kateri so se izmed prijavljenih društev odzvala štiri društva: Bukošek, Brežice, Artiče in Rakovec. »Diplomo« kot prvo nagrado si je priborilo mlado tamburaško društvo iz Artič. Lepo in pravilno izvajani komadi so nam pokazali, kako agilni in vztrajni so naši artiški tamburaši. Z veseljem in ljubeznijo do godbe so se ob večerih zbirali in prijemali za instrumente ter se tako pripravljali za resen nastop. Da jim bo njihova vztrajnost in sad

Št. Janž pri Dravogradu. Letina je bila dobra, samo kriza noče izginiti iz našega kraja. Letošnje leto ima menda naša fara zastavo za zakonske jarme. Že dolgo ni bilo toliko porok pri nas kot letos. Se že vidi, da v skupnosti lažje prenašamo krizo. Med tem pa ne smete misliti, da smrtnih slučajev ni. Kar pa ne bomo posameznih oznanjevali. Naše staronavadne »steljeraje« se pridno vršijo po naših kmetih. Toraj smo še Slovenci in ostanemo trdni v vsem, kar so bili naši kmetje pradedje in nas nobena burja tudi ne morda politična premaga. Pa drugič več morda o ustu, ko se bo zopet kaj nabralo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo, 27. okt. se je pri gg. Santl Alojzu in Julijani, posestnikih v Vukovju, vršila slovesna blagoslovitev lepo obnovljenega križa. Ob tej priliki so se proslavitelji spomnili tudi revnih šolskih otrok ter za nje nabrali 328.35 Din, za kateri znesek so bila šestim revnim učencem nabavljena obuvala. V imenu teh obdarovanih učencev se za ta lep čin in dar vsem darovalcem iskreno zahvaljuje šolsko upraviteljstvo Sv. Marjeta ob Pesnici.

Pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah v Oseku se je vilihotapil v hlev posestnice Alojzije Ploj postopač Mě Fr., doma od Male Nedelje. Odnesel je več kokoši. Še istega dne so ga aretirali

orožniki iz Sv. Lenarta. Skušal je parkrat uiti, pa se mu ni posrečilo.

Mela Nedelja pri Ljutomeru. V nedeljo, dne 10. novembra se je vršil javni shod JRZ v gostilni g. Miheliča pri Mali Nedelji. Govorila sta g. dr. Leskovar iz Maribora in g. Snaj iz Gornje Radgone. Gostilniška soba je bila nabito polna. Ljudje so odobraval njune besede.

Juršinci. (Speča družina v goreči viničarji.) V noči je zažarelo nebo nad Gradiščakom v občini Juršinci. Preplašeni vaščani so opazili, da je viničarja g. Lovrenca Čuša že vsa v plamenih. V poslopju sta stanovala zakonca Suen Janez in Ana s tremi majhnimi otročki. Ko so prihiteli gasiti, so opazili, da so stanovalci še v trdem spanju in da ognja še niti opazili niso. S pomočjo gasilcev iz Gabernika so jih z veliko težavo prav v zadnjem trenutku še rešili iz gorečega poslopja. Če bi pomoč prišla le malo kasneje, bi našli grozno smrt v plamenih. Poslopje je pogorelo do tal. Tudi živine ni bilo mogoče rešiti, tako je zgorela krava, koza, prašiči in perutnina. Požrtvovalnim gasilcem se je posrečilo z velikim naporom rešiti 16 polovnjakov vina iz kleti. Škoda znaša nad 30.000 Din, ki je le deloma krita z zavarovalnino, dočim je bila viničarjeva imovina nezavarovana in sta sedaj na zimo brez obleke, pohištva in živeža, ostalo jima je le golo življenje. Pomoči sta silno potrebna.

Čajovci. V ponedeljek, 4. novembra se je poročil g. Peter Plohl, rojen v Stojncih, sedaj v

v res mikavni solnčni dobi, ko se pretvori tudi neizmerno obsežna Kanada v pravi naravni raj.

Opremila sta se v Smithu z vsem potrebnim za pot na vztrajnih konjih, da si ogledata vse, kar ju bo zanimalo. Potovati sta se nakanila počasi in tako dolgo, da se bosta naveličala in se bosta poslužila za polet v velemesto železnice, avtomobila ali celo letala.

Čudno, da sta se odločila Amerikanec ter Nemec po tolikih naporih in prebriskih doživljajih za počasno pot do milijonov, ko so jima bila na razpolago najmodernejša in najhitrejša prometna sredstva. Sklepi ter pota večletnih samotarjev so tolikokrat navadnim smrtnikom nerazumljiva in tako bo tudi v tretjem delu naše povesti, v katerem bomo sledili znancema na potovanjih sem ter tje po Kanadi do njunega zadnjega skupnega cilja — z zlatom napolnjenega jezera.

III

Iz omenjenega kanadskega mesta Smith ob reki Sužnjev nista krenila Lavison ter Gruber kar naravnost na jug, da bi bila čimprej na

cilju nakazanih milijonov v Winnipegu. Zavila sta mesto proti jugu na izhod. Hotela sta dobiti vsaj površno sliko o angleški Kolumbiji, ki spada pod Kanado, in o kateri se je toliko pisalo ter govorilo glede bogastva na zlato, najbolj redkih živali ter krajevnih privlačnosti. Britansko ali angleško Kolumbijo sta nameravala prepotovati počez, dospeti do morja in potem s parnikom po Tihem Oceanu do kanadskega obmorskega mesta Vancouver, od koder bi ju naj peljala železnica v Winnipeg.

Nekega dolgega poletnega večera sta sedela prijatelja ob ognju, katerega sta prižgala ob obrežju deročega potoka na mestu, kjer se izliva ta v Stikine-River. Pokrajina krog in krog ognja je bila nepopisno lepa ter privlačna. Na levo se je vila reka skozi zelenje obrežnih gozdov, in njeni brzi valovi so se svetlikali ob poslednjih žarkih zahajajočega solnca liki srebro. Pred njima je skakljajal potok preko skalovja ter kameinja, da bi se združil čim hitreje z vodami reke Stikine in nadaljeval skupno z njimi dolgo pot skozi neznani severni svet.

ba hrano prenašati na konjih in mulah, ki so bile kupljene v južni Ameriki. Kamele, katerih se poslužujejo Italijani, so iz afriške Libije in arabskih pokrajin Hedžas in Jemen.

Preddvor pekla.

V vzhodnem delu fronte bodo morali Italijani prodirati skozi puščavo Danakil, ki nosi radi neznosne vročine ime »preddvor pekla«. V tem delu bodo morale italijanske čete po prekoračenju puščave se še tudi boriti z višinami z 2500 m. Tej fronti poveljuje italijanski general Mariotti. Ob njegovi strani se bori proti lastnim ljudem abesinski predajnik ras Gukso z 2.000 vojaki.

(Dalje sledi.)